

НОВИНИ ВІД ЮСТИЦІЇ

№2 (35)

Газета Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України

30 січня 2014 року

Порядок визначення та відшкодування збитків власникам землі та землекористувачам

Власникам землі та землекористувачам відшкодовуються збитки, заподіяні вилученням (викупом) і тимчасовим зайняттям земельних ділянок, встановленням обмежень щодо їхнього використання, погіршенням якості ґрунтового покриву та інших корисних властивостей земельних ділянок або приведенням їх у непридатний для використання стан та неодержанням доходів у зв'язку з тимчасовим невикористанням земельних ділянок.

Розміри збитків визначаються комісіями, створеними районними державними адміністраціями, виконавчими комітетами міських (міст обласного значення) рад. До складу комісій включаються представники районних державних адміністрацій, виконавчих комітетів міських (міст обласного значення) рад (голови комісій), власники землі або землекористувачі (орендарі), яким заподіяні збитки, представники підприємств, установ, організацій та громадяни, які будуть їх відшкодовувати, представники державних органів земельних ресурсів і фінансових органів, органів у справах містобудування і архітектури та виконавчих комітетів сільських, селищних, міських (міст районного значення) рад, на території яких знаходяться земельні ділянки.

У разі, коли збитки заподіяні погіршенням якості земель або приведенням їх у непридатність для використання за цільовим призначенням, до складу комісій включаються також представники територіальних органів Держсільгоспінспекції, санітарно епідеміологічних і природоохоронних органів.

Результати роботи комісій оформляються відповідними актами, що затверджуються органами, які створили ці комісії.

Відшкодуванню підлягають:

- вартість житлових будинків, виробничих та інших будівель і споруд, включаючи незавершене будівництво;
- вартість плодоягідних та інших багаторічних насаджень;
- вартість лісових і деревно-чагарникових насаджень;
- вартість водних джерел (колодязів, ставків, водоймищ, свердловин тощо), зрошувальних і осушувальних систем, протиерозійних і протиселевих споруд;
- понесені витрати на поліпшення якості земель за період використання земельних ділянок з урахуванням економічних показ-

ників, на незавершене сільськогосподарське виробництво (оранка, внесення добрив, посів, інші види робіт), на розвідувальні та проектні роботи;

• інші збитки власників землі і землекористувачів, у тому числі орендарів, включаючи і не одержані доходи, якщо вони обґрунтовані).

Неодержаний дохід - це дохід, який міг би одержати власник землі, землекористувач, у тому числі орендар, із земельної ділянки і який він не одержав внаслідок її вилучення (викупу) або тимчасового зайняття, обмеження прав, погіршення якості землі або приведення її у непридатність до використання за цільовим призначенням у результаті негативного впливу, спричиненого діяльністю підприємств, установ, організацій та громадян.

Розміри збитків визначаються в повному обсязі відповідно до реальної вартості майна на момент заподіяння збитків, проведених витрат на поліпшення якості земель (із урахуванням ринкової або відновної вартості).

Збитки відшкодовуються власникам землі і землекористувачам, у тому числі орендарям, підприємствами, установами, організаціями та громадянами, що їх заподіяли, за рахунок власних коштів не пізніше одного місяця після затвердження актів комісій, а при вилученні (викупі) земельних ділянок - після прийняття відповідною радою рішення про вилучення (викуп) земельних ділянок у період до видачі документа, що посвідчує право

на земельну ділянку підприємства, установи, організації або громадянина.

При вилученні (викупі) земельних ділянок до земель запасу збитки відшкодовують власникам землі і землекористувачам, у тому числі орендарям, ради, які прийняли рішення про вилучення (викуп) земель.

При тимчасовому зайнятті земельних ділянок для розвідувальних робіт, а також для обов'язкових планових робіт з будівництва, технічного обслуговування і ремонту лінійної частини магістральних трубопроводів, що проходять в одному технічному коридорі, збитки визначаються за угодою між власниками землі або землекористувачами та підприємствами, установами й організаціями - замовниками таких робіт із обумовленням розмірів збитків і порядку їхнього відшкодування в договорі.

Не підлягають відшкодуванню, згідно із Законом України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» збитки, завдані власникам та користувачам земельних ділянок, розташованих у межах спеціальних зон об'єктів енергетики внаслідок недотримання ними обмежень щодо використання таких земельних ділянок, встановлених зазначеним Законом.

Костянтин КОНДРЮК, начальник
Головного управління юстиції у
Чернівецькій області

НОВИНИ

Шановні громадяни!

Згідно зі ст. 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» встановлено у 2014 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі:

з 1 січня - 1176 гривень, з 1 липня - 1207 гривень, з 1 жовтня - 1256 гривень.

Для тих, хто належить до основних соціальних і демографічних груп населення:

■ дітей віком до 6 років: з 1 січня - 1032 гривні, з 1 липня - 1059 гривень, з 1 жовтня - 1102 гривні;

■ дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня - 1286 гривень, з 1 липня - 1320 гривень, з 1 жовтня - 1373 гривні;

■ працездатних осіб: з 1 січня - 1218 гривень, з 1 липня - 1250 гривень, з 1 жовтня - 1301 гривня;

■ осіб, які втратили працездатність: з 1 січня - 949 гривень, з 1 липня - 974 гривні, з 1 жовтня - 1014 гривень.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» встановлено у 2014 році мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі: з 1 січня - 1218 гривень, з 1 липня - 1250 гривень, з 1 жовтня - 1301 гривня;

у погодинному розмірі: з 1 січня - 7,3 гривні, з 1 липня - 7,49 гривні, з 1 жовтня - 7,8 гривні.

Про деякі особливості успадкування житла

Спадкоємець, який у встановленому законом порядку прийняв спадщину, набуває право на квартиру державного житлового фонду, в якій за життя проживав спадкодавець, за умови, що на час відкриття спадщини квартира була місцем постійного проживання спадкодавця або він зберігав право користування нею.

Крім того, спадкоємець набуває право на квартиру державного житлового фонду за умови, якщо спадкодавець подав у визначеному порядку заяву про її приватизацію, однак квартира безпідставно не була передана йому у власність.

Такий правовий висновок зробив Верховний Суд 11 грудня 2013 року, розглянувши на засіданні Судової палати у цивільних справах справу №6-121цс13, предметом якої був спір про визнання за спадкоємцем права на квартиру державного житлового фонду, в якій за життя проживав спадкодавець.

Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій

Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів – це сукупність дій органів і посадових осіб, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів, які здійснюються на підставах, у межах повноважень та у спосіб, визначені Законом України «Про виконавче провадження» та іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, які, відповідно до цього Закону, підлягають примусовому виконанню.

Цивільний процесуальний порядок розкриває низку істотних особливостей виконавчого провадження і характеризується такими положеннями:

- Примусове виконання рішень в Україні покладається на Державну виконавчу службу, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України;
- Відповідно до Закону України «Про державну виконавчу службу», примусове виконання рішень здійснюють державні виконавці районних, міських (міст обласного значення);
- Інші органи, організації та посадові особи здійснюють виконавчі дії у випадках, передбачених законом, у тому числі, відповідно до статті 6 вищезазначеного закону, на вимогу чи за дорученням державного виконавця.

Учасниками виконавчого провадження є державний виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерти, спеціалісти, перекладачі, суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання.

Значення судового виконання полягає в тому, що воно гарантує фактичну реалізацію рішень судових і несудових органів, завершує юрисдикційну діяльність щодо захисту суб'єктивних прав громадян і організацій, забезпечує зміцнення законності у сфері матеріально-правових відносин, попереджає цивільні та цивільно-процесуальні правопорушення та сприяє вихованню громадян і службових осіб у дусі виконання законів України.

Прокурор бере участь у виконавчому провадженні у випадку здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді та відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого документа за його заявою.

Для проведення виконавчих дій державний виконавець за необхідності залучає понятих, працівників органів внутрішніх справ, представників органів опіки і піклування, інших органів та установ у порядку, встановленому цим Законом.

При виконанні рішень судів та ухвал про зміну органів управління та посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності можуть залучатися виключно працівники органів внутрішніх справ. Залучення інших осіб у процесі виконання таких рішень не допускається.

Працівники органів внутрішніх справ можуть бути залучені державним виконавцем у разі виникнення загрози життю та здоров'ю державного виконавця, а також для охорони та забезпечення правопорядку на місці здійснення виконавчих дій.

Органи опіки та піклування залучаються при виконанні рішень про відібрання дитини, а також у разі необхідності забезпечення прав та інтересів неповнолітніх та непрацездатних осіб, які потребують опіки;

При виконанні рішень для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторін призначає своєю постановою експерта чи спеціаліста, а для оцінки майна суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання.

Виконавчі дії можуть провадитися за присутності понятих. Присутність понятих обов'язкова під час вчинення виконавчих дій, пов'язаних із примусовим входженням до: ● нежитлових приміщень і сховищ, де зберігається майно боржника, на яке звернене стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернене йому в натурі;

- житлових будинків і квартир для забезпечення примусового виселення та вселення в них;
- будинків, квартир та інших приміщень, у яких перебуває дитина, яка має бути передана іншим особам відповідно до рішення суду;
- під час проведення огляду, арешту, вилучення і передачі майна.

Володимир БРЕНИК, заступник начальника відділу організації та контролю за виконанням рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Правовий статус біженців в Україні

2002 року Україна взяла на себе міжнародні зобов'язання щодо захисту біженців, приєднавшись до Конвенції організації Об'єднаних Націй про статус біженців від 28 липня 1951 року та Протоколу щодо статусу біженців від 31 січня 1967 року, які стали частиною національного законодавства України після того, як Законом України від 10 січня 2002 року відбулося приєднання України до цих міжнародних актів.

Питання, пов'язані з біженцями, регулюються також актами національного законодавства України, головні з яких: Конституція України, Закон України від 8 липня 2011 року «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»

Набуття статусу біженця

Відповідно до ст. 5 Закону «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, тобто до Державної міграційної служби України, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У випадку коли така особа під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України, вона повинна без зволікань звернутися до Державної міграційної служби України із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Контакти:
Державна міграційна служба України. вул. Академіка Богомольця, 10, м. Київ, 01601, e-mail: info@dmsu.gov.ua, сайт: http://dmsu.gov.ua, тел. +38(044) 383-76-26, e-mail гарячої лінії: hotline@dmsu.gov.ua
Департамент у справах біженців та іноземців Державної міграційної служби України: e-mail: refugees@dmsu.gov.ua, Директор Департаменту: Науменко Наталія Миколаївна, тел. +38(044) 278-79-94, e-mail: naumenko@dmsu.gov.ua

При особистому зверненні до уповноваженої посадової особи органу міграційної служби особа, яка має намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, або її законний представник:

- зобов'язана подати документи, що підтверджують особу заявника;
 - має право вимагати спілкування мовою, яку ця особа розуміє (за необхідності відповідна посадова особа забезпечує надання заявнику послуг перекладача);
 - має право на отримання інформації про умови, за яких в Україні особа може бути визнана біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про її права та обов'язки, а також про наслідки невиконання обов'язків;
 - повинна надати інформацію про місце тимчасового перебування (проживання) заявника (фактичну адресу проживання в Україні).
- Протягом робочого дня, у який особа, що має намір бути визнаною біженцем в Україні, звернулася до органу міграційної служби, рішення щодо прийняття заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається таким органом.

Належним чином оформлена особова справа заявника разом з письмовим висновком органу міграційної служби надсилаються фельд'єгерським зв'язком до Державної міграційної служби України протягом двох місяців від дня прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Строк розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути продовжений до трьох місяців керівником органу міграційної служби за вмотивованим поданням уповноваженої посадової особи органу міграційної служби.

Протягом семи робочих днів від дня отримання рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, така особа (якщо вона досягла шістнадцятирічного віку) може отримати посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту

Після визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, вона має рівні з громадянами України права на:

- пересування, вільний вибір місця проживання, вільне залишення території України, крім обмежень, встановлених законом;
- працю та провадження підприємницької діяльності, не забороненої законом;
- охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування, відпочинку та освіту, свободу світогляду і віросповідання;
- індивідуальні чи колективні звернення;
- володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності;
- судовий захист, безоплатну правову допомогу в установленому порядку.

Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має рівні з громадянами України права у шлюбних та сімейних відносинах, соціальному забезпеченні.

Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту має і певні обов'язки, зокрема:

- повідомляти відповідний орган Державної міграційної служби протягом десяти робочих про зміну прізвища, складу сім'ї, сімейного стану, місця проживання, набуття громадянства України або іншої держави, надання притулку або дозволу на постійне проживання в іншій державі;
- знятися з обліку і стати на облік в органах міграційної служби за новим місцем проживання у разі зміни місця проживання і переїзду до адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюється повноваження іншого центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;
- проходити щорічну перереєстрацію у строки, встановлені Державною міграційною службою.

Василь НАХАМКО, провідний спеціаліст відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Співвласники багатоквартирних будинків зможуть отримувати офіційні дані про власників житлових і нежитлових приміщень

10 жовтня 2013 року Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до статті 28 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» щодо отримання інформації співвласниками багатоквартирного будинку».

Зазначений нормативно-правовий акт спрямований на забезпечення реалізації власниками спільного майна своїх повноважень щодо нього. Цивільний кодекс України визначає необхідність отримання згоди усіх співвласників на розпорядження майном, яке перебуває у спільній власності.

Для належного виконання цієї норми і були прийняті зміни до ст.28 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», які дозволяють співвласникам отримувати офіційні відомості про суб'єктів права власності на житлові і нежитлові приміщення в будинку.

Цей документ розроблений на реалізацію положень Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» та на виконання підпункту 163.3 Національного плану дій на 2012 рік стосовно впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», за-

твердженого Указом Президента України від 12 березня 2012 року № 187/2012.

Відтак, Законом надане право співвласникам багатоквартирного будинку одержувати витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Згідно із Законом, Витяг з Державного реєстру прав на підставі заяви мають право отримувати:

- власник (співвласник) квартири, житлового та нежитлового приміщення у багатоквартирному будинку при створенні об'єднання співвласників багатоквартирного будинку;
- об'єднання співвласників багатоквартирного будинку (асоціація власників житлових будинків, якщо їй делеговані повноваження з управління неподільним та загальним майном відповідного житлового комплексу);
- житлово-будівельні кооперативи або їхні уповноважені особи про суб'єктів права власності на житлові та нежитлові приміщення у такому будинку.

Законом передбачається визначити відомості, які містяться в Державному реєстрі прав, як відкриті та загальнодоступні, за винятком інформації з обмеженням доступом, яка не підлягає оприлюдненню.

Такою інформацією з обмеженням доступом є відомості щодо реєстраційного номеру облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), що має право власності або інше речове право на об'єкт нерухомості, серії та номера паспорта громадянина України, деталізованої інформації про обтяження чи іпотеку. Така інформація надається у складі

витягу лише:

- власнику (власникам) нерухомого майна або їхнім уповноваженим особам;
- спадкоємцю (правонаступнику – для юридичних осіб) чи його уповноваженим особам;
- особі (особам), в інтересах якої (яких) встановлене обтяження, їхнім уповноваженим особам.

Головною метою даного Закону є прозорість операцій з нерухомим майном. Очікується, що внесені зміни уможливають рейдерські захоплення та зведуть нанівець корупційний ринок торгівлі інформацією про речові права на нерухоме майно. Даний Закон жодним чином не суперечить Конституції України, Закону України «Про захист персональних даних», іншим нормативно-правовим актам і не обмежує права та свободи громадян. Відомості, що будуть надаватися, є інформацією з обмеженням доступом. Крім того, орган державної реєстрації прав зобов'язаний за заявою власника або правоволодільця надавати йому інформацію про осіб, які здійснювали перегляд інформації про права та обтяження нерухомого майна. Таку практику широко застосовують у розвинених країнах, що є гарантією демократичності та відкритості правової системи.

Інна АЛАХВЕРДІЄВА, провідний спеціаліст відділу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно реєстраційної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Договір дарування: поняття, предмет, сторони

Поняття договору дарування визначене ст. 717 ЦК України, згідно з якою за договором дарування одна сторона (дарувальник) передає або зобов'язується передати у майбутньому іншій стороні (обдаровуваному) безоплатно майно (дарунок) у власність.

Договір дарування є безоплатним, а тому дарувальник не має права вимагати від обдаровуваного зустрічних дій майнового або немайнового характеру.

Договір дарування, укладений з порушенням вимог закону про безоплатність передання іншій стороні майна у власність, є нікчемним.

Однак слід зазначити, що законодавець (ст. 725 ЦК України) передбачив можливість установаження обов'язку обдаровуваного вчинити певну дію майнового характеру на користь третьої особи або утриматися від її вчинення (передати грошову суму чи інше майно у власність, виплачувати грошову ренту, надати право довічного користування дарунком чи його частиною, не пред'являти вимог до третьої особи про виселення тощо).

Дарувальник має право вимагати від обдаровуваного виконання покладеного на нього обов'язку на користь третьої особи. У разі смерті дарувальника, оголошення його померлим, визнання безвісно

відсутнім чи недієздатним виконання обов'язку на користь третьої особи має право вимагати від обдаровуваного особа, на користь якої встановлений цей обов'язок.

Предметом договору дарування може бути будь-яке майно (як індивідуально визначені речі, так і речі, визначені родовими ознаками, рухоме, нерухоме майно тощо), не вилучене з товарообороту і яке може бути у власності особи, якій воно дарується. Дарунком можуть бути також майнові права, якими уже володіє дарувальник, або які можуть виникнути в майбутньому. Майнові права можуть мати зобов'язальну і речову природу.

Сторонами у договорі дарування можуть бути як громадяни, так і юридичні особи, а в певних випадках – держава, Автономна Республіка Крим і

територіальні громади (ст. 720 ЦК України). Укладення договорів дарування громадянами має здійснюватися із дотриманням загальних правил цивільного законодавства про їхню дієздатність. Крім того, сімейне та цивільне законодавство України встановлює додаткові гарантії захисту осіб, які перебувають під опікою або піклуванням. Так, опікун не має права без дозволу органів опіки і піклування укладати угоди, а піклувальник – давати згоду на їхнє здійснення, якщо вони виходять за межі побутових (зокрема, є договори, що підлягають нотаріальному посвідченню та спеціальній реєстрації, відмова від належних підопічному майнових прав, поділ майна тощо).

Договір дарування може бути укладений за участі представника, оскільки дарування не належить до правочинів, які мають укладатися особисто. При цьому представник повинен діяти на підставі доручення, виданого довірительом (дарувальником). Представник укладає договір дарування щодо того майна, яке зазначене в дорученні. Відповідно до ст. 245 ЦК України, доручення складається у формі, в якій, відповідно до закону, має укладатися правочин. Доручення на укладання договору дарування, у якій не встановлено імені обдаровуваного, є нікчемним.

Усна форма договору за Цивільним кодексом передбачена для дарування речей особистого користування та побутового призначення. Письмово укладається договір дарування майнового права та договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому. В разі недотримання форми такі договори є недійсними. Договір дарування рухомих речей, які мають особливу цінність, укладається письмово. Законодавець не визначає критеріїв віднесення речі до такої, що має особливу цінність. **Договір дарування нерухомого майна** укладається письмово і посвідчується нотаріусом.

При посвідченні договору дарування нерухомого майна враховуються загальні правила посвідчення правочинів щодо встановлення особи сторін правочину, перевірки їхньої правоздатності та дієздатності, подання документів, які підтверджують право власності на майно та його державну реєстрацію, з'ясування правового режиму майна, яке відчується.

Крім того, при посвідченні договорів дарування житлових будинків і квартир нотаріусу подається довідка ЖРЕП (ТСББ) або органу місцевого самоврядування про осіб, які зареєстровані в цьому будинку чи квартирі. Необхідність подання такої довідки зумовлена виконанням

вимог ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей». У випадку якщо право власності або право користування житловим будинком/квартирою мають діти, для посвідчення такого договору необхідно подати нотаріусу згоду органу опіки та піклування.

Едуард ТКАЧУК, головний спеціаліст відділу нотаріату Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Державна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям

Відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» від 1 червня 2000 року, право на державну соціальну допомогу мають малозабезпечені сім'ї, які постійно проживають на території України.

Заява про надання державної соціальної допомоги подається уповноваженим представником сім'ї до місцевої державної адміністрації або до виконавчого комітету сільської, селищної ради. Виконавчий комітет сільської, селищної ради передає заяву про надання державної соціальної допомоги до місцевої державної адміністрації.

У заяві зазначається згода сім'ї на збір інформації про неї, про її власність, доходи та майно.

До заяви про надання державної соціальної допомоги додаються: •документ, що посвідчує особу; •довідка про склад сім'ї; •декларація про доходи та майно осіб, які входять до складу сім'ї; •довідка про наявність та розмір земельної частки (паю).

Форми заяви, довідки про склад сім'ї, декларації про доходи та майно встановлюються центральним органом виконавчої влади, який забезпечує здійснення державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення. Державна соціальна допомога призначається з місяця звернення, якщо протягом місяця подані всі необхідні документи.

Рішення про призначення державної соціальної допомоги чи про відмову в її наданні приймається місцевою державною адміністрацією протягом десяти календарних днів і наступного після його прийняття дня надсилається уповноваженому представнику малозабезпеченої сім'ї.

Розмір державної соціальної допомоги визначається як різниця між прожитковим мінімумом для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом, який обчислюється за методикою, встановленою центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, але цей розмір не може бути більшим ніж 75% прожиткового мінімуму для сім'ї.

Для кожної дитини (крім дитини-інваліда), яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 10%, а для кожної дитини-інваліда, яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, для кожної дитини, яка утримується матір'ю (батьком, усиновителем), що не перебуває у шлюбі, і запис про батька (матір) цієї

дитини у Книзі реєстрації народжень провадиться в установленому порядку за вказівкою матері (батька), для кожної дитини, в якій один або обоє батьків є інвалідами I або II групи, – на 20%.

Для громадян, які одержали статус особи, що проживає і працює (навчається) на території населеного пункту, якому надано статус гірського, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 20%.

Державна соціальна допомога призначається на шість місяців.

Одиноким особам, визнаним за результатами медико-соціальної експертизи непрацездатними, які не мають інших джерел до існування, державна соціальна допомога може бути призначена на строк визнання особи непрацездатною.

Одиноким особам, які досягли 65-річного віку і не мають інших джерел для існування, державна соціальна допомога може бути призначена довічно.

Державна соціальна допомога не призначається у випадках, коли:

- працездатні члени малозабезпеченої сім'ї не працюють, не служать, не вчаться за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації протягом трьох місяців, які передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги (за винятком осіб, які в установленому порядку визнані безробітними та, за інформацією центрів зайнятості, не порушують законодавство про зайнятість щодо сприяння своєму працевлаштуванню); осіб, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку або за дітьми, які потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікарсько-консультативної комісії, але не більше ніж до досягнення ними шестирічного віку; осіб, які доглядають за інвалідами I групи або дітьми-інвалідами віком до 8 років, за інвалідами II групи внаслідок психічного розладу, а також за особами, які досягли 80-річного віку; фізичних осіб, які надають соціальні послуги);
- з'ясовано, що малозабезпечена сім'я

має додаткові джерела для існування, а також хто-небудь із її складу протягом 12 місяців перед зверненням за наданням державної соціальної допомоги здійснив покупку або оплатив послуги на суму, яка на час звернення перевищує 10-кратну величину прожиткового мінімуму для сім'ї;

- у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї є друга квартира (будинок) за умови, що загальна площа житла перевищує 21 квадратний метр на одного члена сім'ї та додатково 10,5 квадратного метра на сім'ю, чи більше одного автомобіля, транспортного засобу (механізму);
- у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї (крім сімей, що складаються лише з дітей та осіб, які досягли 65-річного віку або є інвалідами I та II групи, та сімей, в яких є діти-інваліди) є земельна ділянка площею понад 0,6 га, крім випадків, коли така земельна ділянка з незалежних від сім'ї причин не приносить дохід.

Розмір призначеної державної соціальної допомоги перераховується за заявою уповноваженого представника сім'ї. Державна соціальна допомога виплачується раз на місяць за місцем проживання уповноваженого представника сім'ї державними підприємствами зв'язку чи перераховується на особовий рахунок уповноваженого представника сім'ї в банківській установі.

Не отримана своєчасно з вини сім'ї державна соціальна допомога може бути отримана в наступному місяці, але не пізніше місяця після закінчення строку, на який вона призначена.

Олександр ВЕНЕРСЬКИЙ, провідний спеціаліст відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Спрощення реєстрації друкованого ЗМІ

8 січня 2014 року набув чинності наказ Міністерства юстиції України №2623/5 від 12 грудня 2013 року «Про внесення змін до Положення про державну реєстрацію друкованих засобів масової інформації». Ці зміни мають на меті спростити процедуру державної реєстрації друкованих засобів масової інформації.

Згідно з наказом, скорочується перелік документів, які подаються для державної реєстрації друкованих ЗМІ. Заявнику більше не потрібно подавати до заяви копії виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, засвідченої нотаріально. Відтепер заявнику не потрібно нотаріально засвідчувати копії статуту (положення) засновника. Юридична особа до заяви про державну реєстрацію подає засвідчену печаткою юридичної особи та підписом її керівника копію статуту (положення) чинного на момент подачі.

Нові зміни до Положення про державну реєстрацію друкованих засобів масової інформації передбачають також, що заявник обов'язково має зазначити в заяві про державну реєстрацію друкованих ЗМІ дані про «пов'язаних осіб засновника».

Якщо пов'язаною особою є юридична особа, засновник наводить її повне найменування та ідентифікаційний код юридичної особи. Якщо ж пов'язаною особою є фізична особа, спільно з якими засновник здійснює контроль за друкованим ЗМІ, засновник зазначає прізвище, ім'я, по-батькові цієї особи, реєстраційний номер її облікової картки платника податків. Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і повідомили про це відповідний контрольний орган, зазначаються серія та номер паспорта.

Варто зазначити, що ці зміни до Положення були внесені на виконання Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прозорості відносин власності стосовно засобів масової інформації» (набув чинності 28 липня 2013 року), яким були внесені зміни до Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» та, зокрема, введено поняття «пов'язані особи». Однак об'єм інформації, яка має зазначатися щодо пов'язаних осіб, визначено не було.

Вікторія РОСКРУТ, завідувач сектору державної реєстрації юридичних осіб, легалізації об'єднань громадян та державної реєстрації друкованих засобів масової інформації друкованих засобів масової інформації реєстраційної служби ГУЮ у Чернівецькій області

ПРАВОВІ ЗНАННЯ – ДІТЯМ ТА МОЛОДІ

17 січня 2014 року працівники Головного управління юстиції у Чернівецькій області провели низку правоосвітніх заходів у навчальних та виховних закладах Чернівців

Година спілкування з учнями 6 класу Чернівецької загальноосвітньої школи I-III ступенів №27 Чернівецької міської ради на тему «Права дитини»

Година спілкування з учнями 4 класу Чернівецької загальноосвітньої школи I-III ступенів №1 Чернівецької міської ради на тему «Трудові права неповнолітніх»

Урок на тему «Конвенція ООН про права дітей» для учнів молодших класів загальноосвітньої школи I-III ступенів №2 Чернівецької міської ради

Година спілкування на тему «Дітям про права» в дошкільному навчальному закладі №3 м. Чернівці

Урок на тему «Учасники судового процесу, їхні права та обов'язки» для учнів старших класів загальноосвітньої школи I-III ступенів №4 Чернівецької міської ради

Урок на тему «Судовий захист конституційних прав громадян» для учнів старших класів загальноосвітньої школи I-III ступенів №3 Чернівецької міської ради

Як зареєструвати структурне утворення політичної партії?

Ст.36 Конституції України визначає і гарантує право громадян на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних та інших інтересів.

Юридичне визначення поняття політичної партії, порядок створення та припинення діяльності партій, форми участі в політичному житті, джерела фінансування, основні принципи їхньої організаційної побудови закріплюється Законом України «Про політичні партії в Україні».

Політична партія – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, яке має за мету сприяння формуванню та вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах.

Забезпечити виконання політичними партіями своїх завдань, зокрема, участь у виборах дає змогу розгалужена система місцевих організацій (осередків) політичних партій.

За статутами політичних партій, їхню структуру складають обласні, Київська та Севастопольська міські, республіканська в Автономній Республіці Крим, районні, міські організації, а також первинні осередки.

Структурні утворення політичних партій можуть утворюватися тільки після реєстрації самої політичної партії. Закон визначає обов'язкову вимогу утворити й зареєструвати протягом шести місяців після реєстрації свої обласні, міські, районні організації у більшості областей України, містах Києві, Севастополі та в Автономній Республіці Крим, тобто не менш як у чотирнадцяти з двадцяти семи адміністративно-територіальних одиниць України, перелічених у ч. 2 ст. 133 Конституції України. За невиконання цієї вимоги Держреєстр України має право звернутися до Верховного Суду України з поданням про анулювання реєстраційного свідоцтва.

Обласні, районні та міські організації політичних партій реєструються у відповідних реєстраційних службах територіальних органів юстиції. Органи реєстрації повинні прийняти рішення про їхню реєстрацію або відмовити у реєстрації протягом 10 днів від дня надходження письмової заяви, яка повинна бути завірена керівним органом політичної партії і до якої мають бути додані наступні документи:

- копія статуту політичної партії;
- протокол установчих зборів або конференції, на яких було утворено обласну, міську, районну організацію чи інше структурне утворення політичної партії.

Статутами відповідних політичних партій може бути передбачена певна процедура створення, визнання та взяття на облік центральними органами політичної партії її структурних утворень. Через це реєстраційні служби мають право вимагати відповідні документи на підтвердження легітимності створеного осередку. Якщо документи відповідають чинному законодавству України та статуту політичної партії, орган реєстрації приймає рішення про реєстрацію організації та зобов'язаний видати їй реєстраційне свідоцтво.

Якщо ж орган реєстрації прийняв рішення про відмову, він повинен надати заявникові письмове вмотивоване рішення, а заявник, у свою чергу, має право оскаржити його до суду.

Найнижчу сходинку в структурі політичної партії займають її первинні осередки, які на відміну від інших структурних утворень не мають права на реєстрацію їх як юридичних осіб, тому легалізують свою діяльність шляхом письмового повідомлення про утворення до реєстраційних служб територіальних органів юстиції в 10-денний строк від часу їхнього утворення. Орган реєстрації, прийнявши документи про легалізацію, протягом трьох годин зобов'язаний видати довідку про легалізацію первинних осередків політичної партії.

На території Чернівецької області станом на 1 січня нинішнього року зареєстровано 3914 структурних утворень політичних партій та 2145 первинних осередків легалізовано. Кількість осередків постійно зростає, що дає змогу говорити про розвиток в Україні демократичного громадянського суспільства.

Юлія БАБИНА, головний спеціаліст реєстраційної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

ФЕМІДА ПОСМІХАЄТЬСЯ

Суддя цікавиться у позивачки:

- У чому ви звинувачуєте свого чоловіка?
- Він назвав мене кицькою.
- То й що?
- А потім вирішив перевірити, кинувши мене з третього поверху, чи впаду я на всі чотири лапи!

- Маріє, а чому твій чоловік на тебе так підозріло поглядає?
- Так його вчора образила!
- Як?
- Сковорідкою!

- Я вчора розмовляв із вашою колишньою дружиною. Вона сказала, що коли ви не платитиме вчасно аліменти, вона повернеться до вас.

- Люди, – кричить жінка, – я тільки-но сіла в потяг, а у мене вже гаманця з сумочки вкрали!
- Нічого дивного: це ж швидкий потяг!

Автори публікацій несуть відповідальність за точність наведених фактів, цитат, цифрових даних. Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи думки автора. Рукописи не рецензуються. Посилання на газету «Новини від юстиції» обов'язкове.

«Новини від юстиції» свідоцтво про реєстрацію ЧЦ №466-146пр від 27.08.2012р	Адреса редакції: м. Чернівці, вул.Грушевського, 1, каб.411.	Редакційна колегія: М.Д. Беженар, В.В.Рендюк, Ю.Т. Мінтенко	Редактор – Лариса Хомич. Комп'ютерна верстка – Юрій Бучко.	Надруковано в типографії ППП Мартиненко В.П. м.Чернівці, вул. Радіщева, 10.	Засновник - Головне управління юстиції в Чернівецькій області та ЧОО Союзу юристів України	Тираж 400 замовлення № №2 30 січня 2014 року Передплатний індекс: 68332
---	---	---	---	---	--	--